זרק כלי מראש הגג כולי –

He threw down a vessel from the top of a roof, etc.

OVERVIEW

רבה ruled that if someone threw down a vessel from the roof, and another came and broke it while it was falling, the second person is פטור, since he broke a vessel which was 'already' broken. The גמרא resolved from this that בתר maintains בתר (regarding the query of תוספות limits this ruling of מעיקרא אזלינן).

- נראה דאם זרק אבן או חץ על הכלי ובא אחר וקדם ושברו דפשיטא דחייב

It is the view of תוספות that if someone threw a stone or shot an arrow on a כלי, and another person preceded to break the vessel before the stone or arrow hit it, that it is obvious that the second person who actually broke the vessel is liable -

ולא שייך כאן מנא תבירא תבר -

And the reasoning of מנא תבירא (he broke a broken vessel) is not applicable in this case –

חוספות proves the distinction between throwing down the vessel and throwing a stone at it:

- ²דאי אזלינן נמי הכא בתר מעיקרא לא משכחת בצרורות חצי נזק

For if here too we would follow the initial throwing and claim that the vessel is broken from the moment the stone is thrown at it, we will not be able to find a case where ברורות pays a ב" π –

תוספות addresses the difference between זרק כלי (where we go בתר מעיקרא) and זרק אבן (where we do not go בתר מעיקרא) -

וסברא פשוטה היא לחלק בין זורק אבן לזורק כלי עצמו³:

1

¹ If a בהמה tramples an object and it rolls away and breaks elsewhere; he will be בהמה a according to רבה, since בהמה assumes). Just as the second person (who broke the falling מנא תבירא חבר since בתר מעיקרא אזלינן, similarly (the גמרא assumes) that as soon as the בהמה trod on the כלי it is considered broken by the רגל הבהמה as if she broke it directly), even though in reality it did not break until later.

² If we assume that as soon as the stone is thrown at the כלי, the כלי is considered broken as of that moment through the action of the thrower (i.e. the thrower broke it right then and there), the same should apply when the בהמה scatters pebbles and it ultimately breaks something, it should be considered as if the בהמה broke it directly when it scattered the pebbles, and he should be בומה a חייב is בהמה a mire through the item rolled away and broke later). See 'Thinking it over' # 1.

³ חוספות does not explain to us the סברא פשוטה. See חוספות עוס' רבינו פרץ who writes regarding הוספות that it is not considered חוספות, since מנא תבירא תבר. There is a difference whether one is throwing the כלי, where it is considered מנא תבירא תבר and where one is merely throwing an object at the כלי, where it is not considered as if the כלי is already broken, ועיין במפרשים וכו',

for it is simple logic to differentiate between throwing a stone (at a כלי, where we do not say מנא מנא and throwing the כלי itself (where מנא rules that מנא ותבירא תבר).

SUMMARY

By מנא חבר it is considered a מנא תבירא, but not if זרק כלי.

THINKING IT OVER

- תוספות writes that if by מנא הכלי it will be considered a מנא תבירא, we cannot find a case of ח"נ. ^{4} However why cannot we say that even though that by מנא חבירא מעיקרא אזלינן (because מנא תבירא תבר), nevertheless there is a צרורות למשה מסיני (of a בהמה you pay only a ^{5} ?! ^{5}
- 2. We find in our מגיא (and in this תוספות) two expressions בתר מעיקרא (concerning the query of מגא תבירא תבר (רבא (רבא) מנא תבירא חבר (ולא שייך כאן) מנא תבירא חבר begins by saying מנא תבירא חבר (ולא שייך כאן) and concludes (דאי אזלינן הכא) (אז משכחת בצרורות ה"נ) מנא בתר מעיקרא (לא משכחת בצרורות ה"נ) שלי which will inevitably break is considered a מנא תבירא and therefore we go בתר מעיקרא (ידע מעיקרא to break is (not its final resting place, but rather) the initial trampling (בתר מעיקרא) of the בהמה therefore it is considered as a מנא תבירא מניקרא (בתר מעיקרא). How does it appear from our מנא תבירא במניבר מעיקרא במניקרא אזלינן מעיקרא אזלינן מעיקרא מבירא תבר מעיקרא מבירא תבר מצישר לאזלינן מצא תבירא תבר מצישר לאזלינן מצישר לאזלינו מצישר לאזלינן מצישר לאזלינן מצישר לאזלינו מציש

 ^{5} See א"צ סק"א, and גה"ה סי' ש"צ סק"א.

⁶ See חדושי רבי נחום אות יב.

⁴ See footnote # 2.